

SPEJDERNES MAGASIN

Sct. Georgsbudskabet 1954

Sct. Georgsbudskabet i år er skrevet af Dan Spry, direktøren for det internationale spejderkontor.

Danske spejdere!

Det er mig en glæde at kunne sende jer en hilsen på Sct. Georgsdag i år fra ledelsen af den internationale spejderbevægelse.

Denne dag er en betydningsfuld dag for os alle, fordi Sct. Georgs navn nøje er knyttet til spejderbevægelsen, og idag er der mere end 5½ mill. medlemmer i vort store internationale spejderkammeratskab.

Nu, hvor I hører dette budskab læst op, skal I tænke på, at der verden over står tusinder og atter tusinder af drenge og unge som I og tænker på Sct. Georg og hans kamp mod det onde; tænke på jeres spejderkammerater i de fjerne tropiske lande, på dem i det fjerne østen, dem højt oppe mod nord og dem på de mange større og mindre øer syd på i det stille ocean. Også de har aflagt spejderløftet.

Når I tænker på alle disse spejdere, skal I vide, at de ikke alene har løftet og loven fælles med jer, men at hele deres liv som spejdere, deres lejre, øvelser og oplevelser er som jeres.

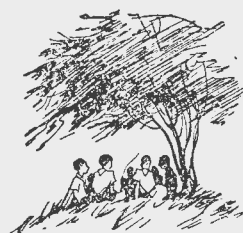
Alt dette knytter os sammen i et verdensomspændende broderskab af spejdere, et broderskab hvis antal vokser fra dag til dag.

Lad disse tanker her på Sct. Georgsdag få jer til som gode spejdere at følge hans ideal om at være hjælpsomme mod andre og senere at gavne jeres land.

Med spejderhilsen
Dan Spry.

DEN LYSE SIDE

32.000 stykker

Kan du huske fra sommerlejren, hvilken rolle opvasken spillede for patruljen? Det var jo et problem, der vendte tilbage flere gange dagligt, og som blev betragtet som et kedeligt men nødvendigt onde, som for alt i verden skulle fordeles med fuld retfærdighed, så ingen blev forfordelt og med »mord i øjnene« sat til at rense det store kogekar to gange i træk.

Og så var vi dog 5—6 mand om det. Hjemme hos de fleste af os er der vist kun een om det, og der er opvasken som regel endnu større end for en hel patrulje, fordi der bliver brugt flere fade, skåle osv. Et engelsk blad bragte forleden dag en statistik over en husmoders arbejde alene med opvasken for hende selv, mand og tre børn, altså en husholdning på fem personer. — I løbet af et år beløb opvasken sig til ca. 32.000 stykker porcelæn, glas, foruden gafler, skeer, knive osv. eller ialt 64.000 stykker husholdningsgeråd. På een dag blev det 180 stk. eller 36 stk. for hvert familiemedlem fordelt på dagens fire måltider.

Det er tal, der vækker eftertanke, og når jeg skriver dem her, så er det fordi jeg håber ja, li netop! Du ved jo, hvor viskestykkerne hænger!

Mugge.

FORSIDEBILLEDET

er taget i Ravnsholt skov en majdag under løvspringet. Billedet er taget af DA Leif Nørlev, Heimdal divisionen.

ILD VED ILDBOR!

En af Ginger og hans gøgepatruljes morsomme oplevelser

Af T. F. W. MIDSON

Efter THE SCOUT

Patruljefører Ginger formerede gøgene i en næsten lige linie og sagde, at hans inspektion bekræftede blot hans tro på, at hele patruljen trængte til en forandring. Han sagde, at det var et held, at han allerede havde arrangeret en tur for dem den første lørdag, hvor vejret var fint.

Skinny Taylor syntes, at vi ikke burde vente så længe, og Ginger gav ham ret. Hans tanke var, at vi skulle finde et sted, hvor vi kunne komme tilbage til naturen og lave vor mad selv. Han sagde, at vi alle skulle bringe kød med, og da han ønskede så megen variation som muligt, bad han os om at tænke på seks forskellige måder, hvorpå man kunne tilberede pølser.

Imod vore forventninger var der adskillige tørre dage før den lørdag, der var fastsat som den, hvor patruljen skulle have tur, og om morgenen mødte alle op i god tid med gryder og pander. Vi fik imidlertid et helt chock, da Ginger insisterede på at undersøge alle vore lommer og tog alle tændstikæsker væk. Disse svøbte han omhyggeligt ind i et stykke papir, som vi havde med som nødfyrtøj og låsede dem inde i patruljekassen.

Ginger forklarede, at han havde læst en bog om, hvordan man skulle lave ild ved ildbor, og at vi skulle forsøge det i dag. Skinny Taylor sagde, at det var et held, at han kunne lide rå kød, men selv da ville han ønske, at solen ville blive varm, da han gerne ville have det let varmet.

Da vi nåede lejrpladsen, halede Ginger sin bog frem og fortalte os, hvordan vi skulle lave ild. Han sagde, at alt hvad vi skulle gøre var at gnide et rundt stykke hårdt træ mod et fladt stykke træ, indtil det blev slidt af i en mængde rødglødende støv. Ginger sagde, at han ikke havde været i stand til at praktisere det, fordi han kun havde fået et fladt stykke den samme morgen. Han sagde, at træet havde en morsom facon, men det behøvede ikke at være fuldstændig firkantet til vort formål.

Bogen sagde, at vi skulle have et V-formet hak og en lille fordybning, og Ginger sagde, at vi hellere måtte få fat i noget vand og samle en pæn stabel tørt træ til bålet, medens han kom så nær til det, som han kunne med sin spejderkniv.

At skære hakket tog temmelig lang tid, og derefter besluttede Ginger, at middagen skulle udsættes en time, medens han gjorde enderne af tenen små nok til, at de kunne passe ind i de temmelig smalle hak, hvilket var alt, hvad han havde kunnet overkomme. — Medens vi ventede, så vi os alle om efter en flad sten med et hul nøjagtig i midten, så det kunne passe til enden af tenen.

Ginger havde medbragt en solid bue og remmen fra sin moders symaskine, så »ildboringsmaskinen« var færdig lidt før tetid, og Ginger lod os alle prøve en gang.

Alt, hvad vi skulle gøre, var at

sno remmen rundt om tenen, presse på stenen og arbejde med buen som rasende, så tenen løb rundt i hakket.

Skinny Taylor havde taget vagten over forrådene og prøvede at finde ud af, hvor meget af det, der kunne spises rå, og når en af patruljen blev udmattet af at bevæge buen og stillede ønsker om lidt mad, genoplivede han dem ved at give dem hvedemel dyppet i saltvand med skrabede gulerødder og syltetøj som krydderi. Han prøvede at give Bob Little en rå skive bacon dyppet i kondenseret mælk og rullet i hvedemel, men det fik ham til at miste for mange ture ved buen.

Det var ved at blive tusmørke, da Ginger tilfældigvis satte fingeren på den lille dyng træstøv og brændte sig. Der blev en løben efter instruktionsbogen for at se, hvad der skulle gøres. Ginger fandt først stedet i bogen og spurgte os, om en af os havde et tov. Vi så alle godt efter, men ingen havde noget, så Ginger sendte Bob Little afsted til en garage, som vi havde

lagt mærke til, for at prøve at låne et stykke tvist. Ginger sagde, at det var lige så godt. I mellemtiden skiftedes Ginger og Skinner til at arbejde ved maskinen som rasende, og resten af os fjøede mere til den allerede store bunke tørt græs og grene.

Da Bob Little vendte tilbage med tvisten, var en meget tynd røgsøjle ved at rejse sig fra hakket i elmetræet, og Ginger lå i fuld længde ved siden af og prøvede at blæse liv i den. Ginger sagde, at hvis vi brød os om det, ville vi se ham overføre det glødende støv til tvisten, folde det lidt sammen og svinge det rundt og rundt i arm-længde for at fremkalde træk.

Ginger havde kun svinget armen rundt to gange, da tvisten pludselig gik i brand. Bob Little fortalte os senere, at han havde valgt et stykke, der var godt gennemvædet med petroleum for at være på den sikre side.

Den brændende tvist faldt fra Gingers fingre ned på hoben af grene, som øjensynlig vidste, hvad der ventedes af dem og brød ud i flammer i alle retninger på een gang. Skinny fjernede hurtigt stakken med tjørnegrene, som var nr. 2 i bålprogrammet, og resten af os reddede brændestykkerne.

På dette tidspunkt havde flammerne bredt sig helt forbi vor planlagte bålplads, og blev hurtigt varmere. Da flammerne begyndte at brede sig til den nærliggende underskov, gav Ginger ordre til at slukke dem. Skinny Taylor gjorde sit bedste med tevandet, og resten af os arbejdede hårdt med fødder og kæppe.

Snart var der ikke andet tilbage end en sort cirkel, og Ginger vendte sig — temmelig opgivende — mod »ildboringsmaskinen« igen. — Skinny pegede imidlertid på, at tevandet var væk, og at vi for længe siden havde spist pølserne rå. Ginger sagde, at det næppe kunne betale sig at prøve igen, og så pakke vi sammen og gik hjem.

Ginger siger, at han er glad for, at han har kunnet vise os, hvordan vi kan lave ild med ildbor, fordi det vil være til nytte for os, hvis vi nogensinde lider skibbrud på en øde ø uden andet end et kistelåg, en ten og en lædersnor — vi måtte blot være sikre på, at vi ville blive der mindst 14 dage.

OM LEJRLIV!

SMA TIPS OG GODE RAD FRA EN GAMMEL »LEJRROTTE«

Forårsturneringen og lejrlivet står for døren, så nu er det atter aktuelt at tænke på lejrarbejder og praktiske indretninger.

Alle gamle spejdere ved, at det er absolut nødvendigt, at der altid er teltorden både dag og nat. Jo flere man er om pladsen i teltet, desto strengere må kravet om orden være, både for, at man straks kan finde det, man skal bruge, og for, at tingene ikke skal lide ved brugen eller bortkomme.

Det første, som jeg derfor altid har foretaget mig i teltet, når lejren var etableret, var at indrette et slags gærde i hovedenden. Find 3-4 mellemstvære lige grene, knapt så brede som teltet, og 2-4 mindre stænger lidt længere, end teltvæggen er høj.

De 2-4 kortere stykker tilspidnes i den ene ende og rammes i jorden, 2 i hvert gavlhjørne. De længere stænger afpudses i enderne for ikke at skade teltdugen. Tegningen vil spare en masse forklaring.

Vi spejdere skal gerne kendes på, at vi er praktiske og fornuftige. — Det er det, der sætter os i respekt hos de kære forældre og pylrende tanter, når de besøger os i lejren.

En stor madrasfabrik siger: — Sund søvn — sundt liv, og det er der meget sandt i. Den, der ligger dårligt om natten, får ikke bestilt noget godt om dagen, fordi han er øm i skroget, klatøjet og morgensur på tilværelsen!

Vi er nu en gang ikke vant til at

ligge på den hårde jord og kan heller ikke nå at blive det, fordi man ligger 3-4 dage i lejr. Er man vant til sin gode seng hjemme, går der alligevel en rum tid, inden denne luksus er ude af kroppen.

Her er nogle få regler, du skal tænke på, når teltet sættes.

Rens teltpladsen for sten, der vil gnave dig både her og der.

Er jorden knoldet og alt for bulet, betaler det sig at jævne ud, i hvert fald der, hvor du skal have din ryg og den nederste del.

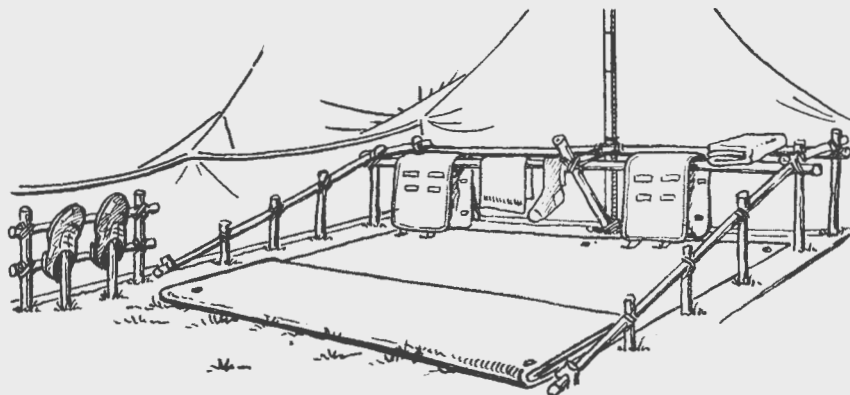
Lav hellere en lille fordybning til hoftebenet end at du ligger som på en kamelpukkel.

Ligger du ofte på siden, må du sørge for at ligge så højt med hovedet, at det ikke ser ud, som om du i din bevidstløshed har brækket halsen. Det er meget generende at have hold i nakken næste dag, fordi man er skødesløs med sit hoveds anbringelse inden sengetid.

Lav dig en hovedforbinding af dit tørklæde, så sover du hurtigere og bedre. Forstyrre naturens lyde dig i at falde i søvn, så bind det ned om ørerne.

Lig ikke med det tøj på som du går med om dagen. Fryser du om natten, kan du tage det uden på din pyjamas, når alle andre klude er mobiliseret.

Det betaler sig nu altid, hvis der er halm til disposition, at anbringe så meget under sit underlag, at selve kroppen hviler på det.

Mange spejdere vil ikke have »griseriet« af hensyn til lejrordenen, så ligger de sig hellere grønne end blå, det er dumt.

Man anbringer halmen på jorden i halvdelen af teltet, der hvor kroppen skal hvile, lægger underlaget over og »syr« underlagets kant fast til jorden på de 3 sider mod teltets vægge, ved at lægge en tommetyk gren oven på underlagskanten og banke nogle lange

bule ud, og særlig i regnvejr har det betydning, at der ikke ligger noget op af teltvæggen og bliver vådt sammen med denne.

Vi ved allesammen, at bluse og bukser, efter få dages ophold i lejren, er krøllede og uklædelige, fordi vi ingen steder har at anbringe det om natten. Nogle bruger deres tøj som hovedpude og ligger og vælter rundt i det hele natten, andre lægger det til tider, fugtige og snavsede tøj ind i rygsækken til det rene skiftetøj, og atter andre lægger med forkærlighed tøjet fra sig langs teltvæggen, hvor de så

næste morgen finder det klamt og fugtigt. At anbringe det på teltstangen på en fastsurret tveje, er heller ikke den bedste løsning, hvis det sætter i med natteregn eller klam nattedug.

Dette gærde løser derimod alle problemer: Du har et sted at anbringe dit tøj forsvarligt, pænt sammenlagt, fri af teltvæggen eller

i berøring med jorden. Du kan altid finde det næste morgen, fordi du ikke kan komme til at ligge og rode rundt i det, og så, ikke mindst, fordi det er tørt.

Det tøj, du ikke bruger om dagen og omvendt om natten, lægges over stangen, der ikke kan komme i berøring med teltdugen, og rygsæk eller tornyster stilles skråt op imod. Det ser ordentligt og nydeligt ud, og vidner om beboernes orden og praktiske indsigt.

Gærdet langs teltvæggen tjener ligeledes til at holde sammen på klunset, så det ikke vælter ud under teltsiden, hvis man ligger uroligt om natten.

Selvfølgelig slås underlaget halvt op om dagen, og tjener derved som »bænk«.

Alt fodtøj anbringes på stativ ved teltdøren og må faktisk **aldrig** komme længere. Stativerne hertil skal indrettes således, at sko og støvler aldrig nogen sinde kommer op ad teltdugen og tilsmudser den med fedtsvæerte og pløre.

hagepløkke ned over grenen, så den trækkes fast ned til jorden. Hagepløkkene skal kun lige have fat i grenen og holde den nede, og pas på ikke at beskadige underlaget.

Dette arrangement tjener desuden det væsentlige formål, at hele bagagen ikke kommer til at flyde udenfor teltet, eller får det til at

MÅNEDENS KNOB ved lpm

SLAGTERSTIK eller SØMANDENS HEMMELIGHED

er begyndelsen til stoleknob, det er et stik, som man kan brillere med. Billederne er taget forfra, så du skal huske at holde godt fast med tommelfingeren på **højre** hånd, for tovet vil gerne glide bagud, og så kan man ikke. På billedene 3 ses, hvorledes man griber langtovene gennem øjet med **andre** fingre end tommel og pege.

Er støvlerne våde om aftenen, er det særligt vigtigt, at de om natten er anbragt på stativ, så luften kan komme til at tørre fra alle sider.

Spejderhatten derimod, behøver nødvendigvis ikke at være med i

teltet og fylde op, men må gerne få noget nattefugt. Den skal bare ligge på et plant underlag, så er den stiv i skyggen, når du tager den på, men lidt kold selvfølgelig.

mulighed for at komme dertil, så kan jeg anbefale dig forud at have læst denne bog, for den giver så mange oplysninger om landet, både om dets geografi, historie og forholdene der, at man vil få meget mere ud af besøget.

O. Narvedsen: Spioner på Indlandsisen. (Kr. 6,00 hft., kr. 8,75 indb. Gyldendal).

Her er en spændende drengebog, som er bygget på en virkelig tildragelse. Handlingen foregår i Nordgrønland under den sidste verdenskrig, og hovedpersonen er Ivac, en storfangers søn, der opdager, at der sker mystiske tildragelser om det afsidesliggende udsted, hvor hans fader bor. En dag får han fat i en lille ballon med mærkelige instrumenter, der har sat sig fast på et isbjerg, og nu kommer der fart i begivenhederne.

I alt dette spiller Ivac en hovedrolle. Han er modig, udholdende, skarpsindig, og man følger til sidst Ivac og hans venners oplevelser på Grønland, hvor naturen skaber befolkningens levevis så forskellig fra vor.

Sk.

BOGHYLDEN

Geodætisk Institut: Turistkort.

Geodætisk Institut har udsendt 5 nye turistkort i målestok 1:20.000, som omfatter Nordøst-Sjællands skønneste udflugtsegne: Dyrehaven, Hareskovene, Gribskov, Helsingør, Hornbæk, Gilleleje, Tisvildeleje og helt til Hundested.

Kortene er trykt i smukke, lyse farver med tydelig angivelse af al-

le gangstier og af de fredede områder.

Vejnettet er fremstillet meget overskueligt, således at f. eks. kørende har et glimrende overblik over alle gennemgående veje.

I skovene, der er fremhævet ved grøn farve, er navnene på kendte veje og gangstier anført. Kortene har højdekurver trykt i brun farve, og dette bidrager væsentligt til, at man hurtigt kan finde udsigtspunkterne i terrænet.

Marian Meier: Den unge turist i Schweiz. (7,75 kr. hft., 10,50 kr. indb. Geografisk forlag).

Geografisk forlag har med denne bog indledt en serie, »Den unge turist«, af gennemillustrerede bøger om fremmede lande og navnlig beregnet for ungdommen. Landet er altså Schweiz, og skulle du få

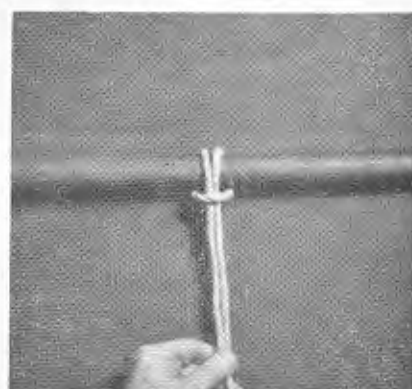
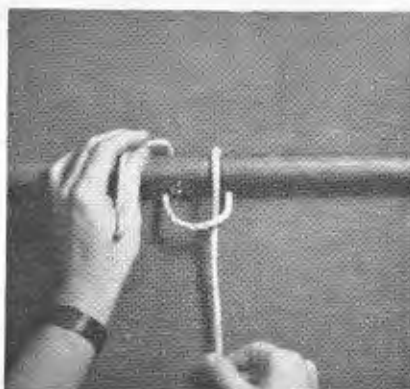
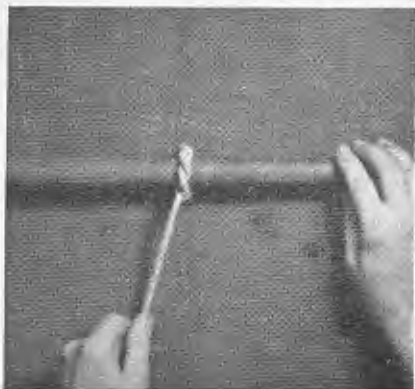
MÅNEDENS KNOB ved lpm

TØMMERSTIK

bruges til at begynde besnøringer med og til at hejse træ op. Stikket skal trækkes godt til — ellers kan det smutte. Det holder godt og går næsten op af sig selv, når trækket ophører.

SLYNGESTIK

er der mange, der ikke kan lave om en pind eller i en ring, når de kun må bruge den ene line, men det er let, se 3 og 4.

Skovmænd! Her har I jeres egen side (andre må gerne læse med!), hvor vi vil bringe skovmandsstof. Desværre tør jeg ikke love plads til siden hver gang, men jeg håber, at vi må få den med mange gange. Lad mig høre fra skovmandspatruljerne rundt omkring, hvad I gerne vil læse på jeres egen side. Jeg nævner her nogle skovmandspatruljer fra forskellige troppe, som jeg beder sende mig deres »ønskeseddel«, men andre må også gerne skrive til mig. Og patruljerne er fra Furesø trop, Juelsminde trop, 2. Aarhus, Frie Fugle, 1. Godthaab, 1. Næstved trop, Kongsvang trop, 1. Nakskov trop, Chr. d. IV's trop, 2. Viborg trop og 2. Randers.

De midtjydske divisioner, Djursland, Aarhus, St. Blicher og Ejler Bavnehøj har afholdt et fælles skovmandsløb, og fra en af løbsdeltagerne, der dækker sig under pseudonymet Messinghornet, har redaktionen modtaget følgende malende bekrivelse:

Skovmandsdysten

Meteorologisk institut meddeler: Ingen udsigt på grund af regnsid og overisning.

Noget måtte der gøres, nu da den faste turnering på Hylkedam ikke kunne gennemføres, og trods de dårlige tider og de dalende priser på snesko i Gl. Rye blev der gjort noget. En del førere tøede isen på deres vandfæde op og lagde hovederne i blød. Hele denne proces medførte, at der en skønne dag tilflød (husk den megen blødgørelse) de forskellige slumrende skovmænd en meddelelse, der fik dem til at spærre deres søvnige øjne op. Den 6. 7. marts stod der, man rystede på hovedet og tænkte, at de, der havde skrevet brevet, måtte have taget fejl af månederne, og at det var den 6. 7. maj, der skulle stå. Men nej, hvis nogen var kommet i den fejlagtige tro, behøvede vedkommende blot at stille sig op på Ry station den 6. marts kl. 19,12 præcis. For ud af to kupeer i det holdende tog væltede der nemlig 35—40 uformelige klumper, der lidt efter lidt foldede sig ud og blev til henved 36 skovmænd. Mørket lagde imidlertid sin skjulende kappe over de blege spændte ansigter, der snart stirrede

hen ad landevejen til Gl. Rye. Der var langt — i hvert fald i mørke, længere end de fleste vel havde tænkt sig, lige dog med undtagelse af dem, der tog Taxa. Men never mind. Vi travede til og nåede efter at have forceret et middelsvært sumpterræn til korpsets nye og ualmindelig smukke hytte Ryekol.

Inde ved bordet i ankomsthallen sad en lille mand og spurgte indædt hvert hold, om de havde mel med. Det var der ikke ret mange, der havde, og adskillige begyndte at spekulere på, om de havde glemt mere. Men disse tanker blev snart glemt i pejsestuen i hyggeligt samvær, hvor Baloo optrådte på slap line som underholdningschef. Trods underholdningen hvilede der alligevel en vis spænding over de fleste af deltagerne, og man skelede mere end een gang til kaminen, hvor

en lille stabel papirlapper ventede på at sprede holdene så grundigt, at de ikke sås samlede førend næste morgen kl. 9,00 — og hvad kan sprede og splitte folk som orientering? 3 små flag, som i grunden ikke havde gjort noget, var bortgået til 3 nærmere angivne punkter, og det var vores opgave at finde dem samt medtage et stykke genemslagspapir med en masse tegn og underlige gerninger på. Det skulle så føre os på sporet af post 1 på det virkelige natløb. Denne orientering var kun en lille forsmag, som dog nogle af holdene ikke kunne fordøje. Ude i de sne- og lyngklædte bakker mosede vi frem — op og ned gik det.

Månen havde i mellemtiden lige vist sig for at grine af os, men vi grinede igen, og så forsvandt den, det gjorde Gl. Rye landevej derimod ikke, og snart travede vi hen ad den i det forfængelige håb, at vi snart kunne få kontakt med post 1 — det fik vi, men først efter at have konstateret, at vi gik på en vej, som ikke var på kortet, men som burde have været der. Dommerne på post 1 havde sat sig ind i en medbragt bil og havde tændt lygterne, og da vi ikke var helt blinde, fandt vi posten ret let, og her blev vi lettet for vores baggage. Efter en almindelig gennemgang af uniformen fortsatte vi ind i en meget mørk og skummel skov. Vejene passede slet ikke mere, men vi var kommet til det punkt, hvor man ser stort på den slags småting og i stedet finder posten — og det gjorde

I nattens mulm
og mørke
plankes fisk

de vi. Redningsrebkast efter et lys ude på isen var ikke ret svært, og det fik vi endda 4 minutter til. — Hvad der er værre, er at lægge en forbindelse i bulder mørke, men det kan lade sig gøre, så længe man ikke ryster på fingrene ved tanken om at skulle bære sin makker over en noget ujævn snemark med brandmandstag. Det er i de fleste tilfælde det bedste at bære, da man da har en nogenlunde rimelig chance for at undgå at falde, mens den, der bliver båret, må finde sig i at blive smidt i en farlig situation.

Vaklende og stønnende fortsatte vi vor fremtrængen gennem moradset, indtil vi blev tvunget til at foretage en mindre bjergbestigning på et bjerg med det dejlige navn Hindbærkol, vi drømte straks noget om frosne hindbær og andet dejligt, men trods ihærdig ledens lykkedes det os ikke at finde nogen — vi fandt derimod posten, der bød på noget så sensationelt nyt som morse. Vi var virkelig overraskede, men blev det i endnu højere grad, da vi — tænk kære læser, midt om natten (klokken var ca. 3,30), midt i en dunkel skov, på en øde skovsti, af en mystisk person, bliver stillet overfor vædsker, der dufter af lavendel, eucalyptusolie og hvad ved jeg (jeg var nemlig forkølet). Der lå et virkeligt overraskelsesmoment gemt her, men det mistede noget af sin kraft, da man stillede os i udsigt, at der var 1200 meter til næste post. Men når de andre kan, så kan vi »osse«, tænkte vi og begav os atter ud i mørket, idet vi overgav os på nåde og unåde til kompassets luner. De viste sig at være ret konstante, for vi fik da planket og stegt den skrubbe, som vi fik udleveret, indpejlet rød lygte og meget mere, og at der ved vejs ende var adskillige, der i deres stille sind ønskede sig et par motoriserede, terrængående rulleskøjter, er der vel ingen tvivl om. Henad kl. 5,30 kom vi endelig vadende ned ad vejen til Ryekol, og 10 min. senere var der 2 mere, der savede brænde på sovesalen efter at have skrabet det værste mudder af.

Men skæbnen er ubarmhertig, for knapt havde vi lagt os, før en eller anden optimistisk mand forsøgte at vække os. Hans optimisme var imidlertid velbegrunderet, for det lykkedes ham virkelig at vække os til rundstykker og dansk-

brød. Fransk kan det umuligt blive, da det bestod af mel, vand og bagepulver — der var bare en fejl ved de omtalte brød, og det var, at de ikke var lavet endnu — og det blev altså vor opgave.

Nu er det ikke sådan lige at gå hen og tænde bål midt i en sne-drive, alt imedens regnen siler ned, men for de meget energiske kan det godt lade sig gøre. Ildborene kom i rotation, og snart osede 33 små bål til glæde for dommerne, men så absolut heller ikke for andre. De færreste blev virkelig mættede den morgen.

Nu, da dagslyset var kommet, kunne vi rigtigt se ud over nattens skueplads — den ene bakke efter den anden lige så langt øjet rakte — og det vil ikke sige ret meget, for der var som allerede sagt en frygtelig sne- og regndis, som senere forsinkede dommeren, der skulle have været på Kophøj, så meget, at der til sidst stod 10 hold og bare ventede — en lidt ensformig og dårlig beskæftigelse, især når man skal skynde sig. Måske er det allerede gået op for den snilde læser,

at man tilbragte formiddagen med et lille løb over 7 kilometer (luftlinie). Posterne var lette at finde, og opgaverne forholdsvis lette — men det var måske også meningen og tilmed tiltrængt ovenpå nattens strabadser. Lysteligt tumlede vi for sidste gang ned ad Silkeborg og hastede til Ryekol — og der åbenbarede sig et herligt syn for os. En lystig langild buldrede på marken, og i løbet af ikke ret lang tid sydede og boblede maden lifligt. Man spiste i hyggeligt samvær med sne og slud og fortsatte senere i pejsestuen, hvor der som et ekstra raffinement blev serveret wienerbrød og the — om man da kan forstå den pludselige blødsødenhed fra løbsledelsens side! Snart klang sangen igen gennem det vanddampmættede lokale, og ind imellem fik vi at høre, at vi ikke var blevet nr. 1, men at denne plads var gået til Viborg sammen med 2. pladsen. — Mange tjeckelikkere og bravoer bragede gennem lokalet, og et godt skovmandsløb var slut.

Messinghornet.

Fra løbet foreligger der iøvrigt følgende resultater:

Nr. 1: 2. Viborg, nr. 2: 1. Viborg, nr. 3: 1. Silkeborg, nr. 4: 5. Århus, nr. 5: 1. Juelsminde.

Bedste hold i Djursland div.: 1. Hornslet, nr. 2: 1. Hornslet. — I Århus div.: Nr. 1: 5. Århus, nr. 2: 11. Århus. — I St. Blicher div.: Nr. 1: 2. Viborg, nr. 2: 1. Viborg. — I Ejder Bavnehøj div.: Nr. 1: 1. Juelsminde, nr. 2: 1. Hovedgård.

I løbet deltog 33 hold, hver på 2 mand.

Præmieuddeling

FOTOKONKURRENCE

for ulve, spejdere og skovmænd.

- * Instruktive billeder
- * Situationsbilleder fra ture og lejre
- * Landskabsbilleder
- * Dyrebilleder

Konkurrencen starter nu med nævnte fire grupper og løber hele sommeren igennem. Indsendelsesfrist 1. september. Læs i næste nummer om præmierne.

PÅ OPDAGELSE i naturen

Tegninger
af
STIG BANG

*Im wunderschönen Monat Mai,
wo alle Knospen springen*

Det er tysk, og det handler om, at maj måned er så umanerlig skøn og dejlig, for dér foregår jo løvspringet. Det mente digteren Heine, der skrev disse linier, og mon ikke de fleste af os har den samme opfattelse? I maj fødes den lange, dejlige sommer, og intet viser dette tydeligere end de millioner af skære, lysegrønne blade, der vikler sig ud af vinterens panser af beskyttende knopskæl.

Fra år til år er det sjovt at kontrollere, om de enkelte træer er tidligere eller senere på færd end normalt. Her er den gennemsnitlige dato (udregnet over en lang årrække) for nogle almindelige træers udspring, vel at mærke når de var fuldt udsprungne:

Hyld	4. maj
Lærk	7. maj
Tjørn	7. maj
Røn	9. maj
Kastanie	12. maj
Syrén	12. maj
El	13. maj
Hassel	15. maj

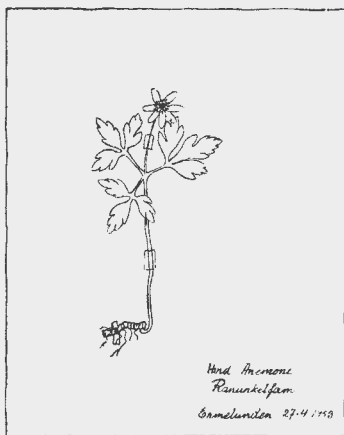
Nu er der jo nogen forskel fra træ til træ inden for samme art, så dette er kun gennemsnitstal. Du kan jo så samtidig holde øje med, hvornår du f. eks. så den første **bøg** helt udsprunget. Den 1. maj sprænges bøgens første knophylster, og den 9. maj står de fleste

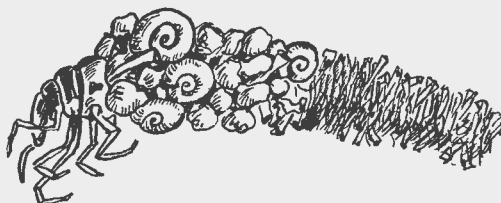
Bøg	15. maj
Slåen	16. maj
Eg	30. maj
Ask	1. juni

bøge med halvt udfoldede blade. **Ask** og **eg** slås jo hvert år om, hvem der kommer først, og det kan meget vel ske, selv hvor de står sammen, at nogle ege kommer før asketræer, mens andre af disse sidste slår nogle af egene i opløbet — om du forstår mig! Derfor skal man næppe fæste for meget lid til det gamle mundheld:

Kommer eg før ask,
går somren i vask.

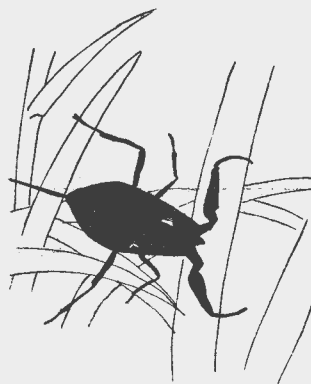
Kommer ask før eg, bliver somren bleg (solrig). Men der er jo også andre planter end træerne — alle urterne, der af mange sammenfattes under det ofte så foragtede begreb botanik. Også jeg selv syntes som dreng, at botanik var noget, der lå under ens værdighed at beskæftige sig med, men så var der en, der fik mig med på at påbegynde et **herbarium**, og derigennem blev jeg dus med de fleste af de vilde, danske planter, et bekendtskab, jeg aldrig siden har fortrudt. Din naturhistorielærer vil sikkert gerne hjælpe dig til rette, hvis du skulle finde på at tage

ideen op — og du vil ikke komme til at kede dig! Men begynd allerede nu i maj, inden blomsterne helt tager pusten fra dig — endnu kan det overskues, hvor mange der er!

Jeg kan ikke slutte denne artikel uden at sige lidt om de mange spændende timer, jeg selv og ligesindede har tilbragt med et net på bredden af en planterig skovsø eller mose — og senere med næsen klemmt flad mod akvarieglaset derhjemme. — Kender du den fantastiske verden, der rummes i et sådant mosehul? Tegningerne her kan kun give et svagt indtryk af nogle af de almindeligste dyr. Og hvad gør det, at du ikke kender navnene på en tyvendedel af dem. De er lige sjove at fange og studere for det — både vårfluelarverne med deres mange hustyper (af

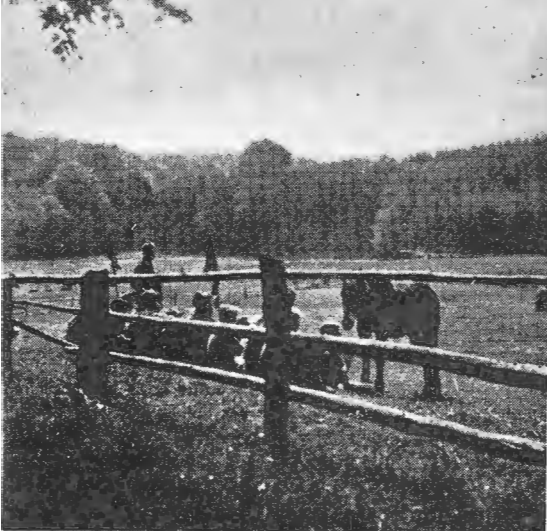
sneglehuse, plantestykker, småsten, sandskorn o.s.v.), de frygteligt grådige vandkalvelarver, den pyntelige vandedderkop med sin luftklokke, den flade, grumt udseende (men for os ganske uskadelige) skorpionstæge, de festlige skøjteløbere og de træge tykmavede guldsmedelarver, der synes så milevidt fra det, de skal udvikle sig til: luftens elegante, svirrende guldsmede med de klare vinger og den slanke, metalskinende krop.

Skorpionstæge

Nu er der liv og glade dage i naturen. Men netop fordi dette liv er så mangfoldigt, skal vi passe på, at vi ikke af ondskab eller uforstand kommer til at gribe forstyrrende ind i naturens orden.

Torben

LYS

Der findes en regel, som nogle »knipsere« desværre lærer som: »Altid solen i ryggen« og det er forkert, reglen siger: »Aldrig solen direkte i linsen«, og det giver en stor forskel..

Når du med blyant tegner en eller anden ting, f. eks. et hus, begynder du med at tegne kanterne og tegner så vinduer og døre ind. Giver du så hele huset en jævn skravering, har du omtrent det samme, som et fotografi med solen i ryggen.

Du ved også, hvor det kan hjælpe på en sådan tegning, ved at lægge skygge på gavlen, skorstenens ene side, og endnu bedre ved at fremhæve eller modellere alle ujævnheder på facaden, lægge skygge under gesimserne, tagskæg o.s.v.

Med andre ord, du tegner billedet, som om lyset falder ind i en vinkel på synsretningen. Ved fotografi er denne skyggevirkning lige så vigtig, den giver tingene form.

Et lyst og et mørkt parti, der ligger op af hinanden angiver, at her er en kant eller en vinkel, en blød og jævn overgang viser, at det er en ting, der buer.

De første billeder er omtrent taget i direkte modlys, og selv om der er mange enkeltheder, tegner solen dem kraftigt op med majlys, mod de mørke partier.

Sidelys vil være det bedste til de fleste billeder, direkte modlys skal du kun bruge, når du kan få linsen i skygge fra et træ eller andet, modlysblænden vil også tit være en hjælp, når solen kommer i nærhed af modlys.

Det skiftende lys dagen igennem og vejret, vil sætte sit præg på billedet, som bør udnyttes. Når solen står lavt, kan de lange skygger give billedet morgen- eller aftenstemning. Er det ikke lige det, man vil opnå, skal de sene og tidlige timer helst undgås til at fotografere i, da lyset har en anden farve, som filmen ikke er beregnet til.

BLITZLYS

Lejrbålet har næsten været det eneste motiv, der har været brugt af spejdere. Selve bålet skulle nok tegne sig på filmen og ved at benytte silhuet mod bålet, eller ved at finde et tidspunkt, hvor det endnu ikke var helt mørkt, er der blevet taget mange billeder, men det kniber som regel med ly-

FOTOGRA

Af Emil

I denne artikel, der er den anden i rækken om belysning, blitzlys, ex

set, så boxapparaterne må tage på tid, hvis det skal blive til andet end et sort billede med en lys klat.

Med blitzlampen er en mængde motiver kommet inden for de fleste spejders rækkevidde. Reportagebilleder fra øvelser og ture om natten, lejrbålsunderholdning og patruljemøder i lokalet.

Er dit kamera ikke synkroniseret, er du ikke helt afskåret fra at tage blitzbilleder, det er bare noget mere omstændeligt. Du må stille lukkeren på B eller tid, åbne lukkeren, ved hjælp af en lommelygte med særlig fatning og skærm afbrænde blitzen, og derefter lukke igen.

Billedet af en spejder, der passerer en kløft i et tov, er taget på denne måde. Sammen med billedet af ulvene der kigger stjerner, viser det to ting om udendørs blitzoptagelser, først at omgivelserne let bliver helt sorte, lysets værdi svinder naturligt med afstanden, for

det andet, at det i mørke er meget vanskeligt at se, om motivet er helt i orden. Grenen, der går hen for spejderen, gør billedet uroligt, og den ene ulveunge får næsen dækket.

Ved et alm. synkroniseret kamera stiller du lukkeren på 1/25, og da Philips lampen brænder i ca.

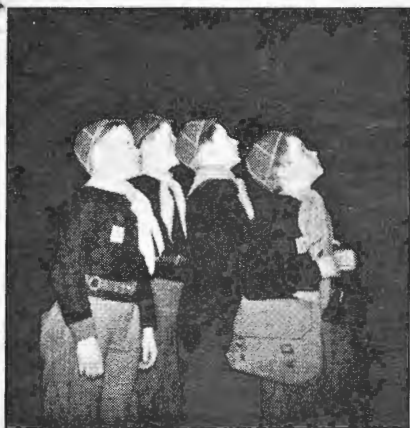
AFERING

Davids

n af de tre om fotografering, fortælles
onering, tid og blænder.

1/40 sek. og Osrams i 1/200 sek. vil hele lysmængden blive benyttet, og du vil i virkeligheden eksponere på henholdsvis 1/40 og 1/200 sek., da der i den resterende tid af 1/25 sek. ikke vil være lys nok til at påvirke filmen.

Du kan let regne ud, hvordan du skal stille blænderen, for at filmen skal blive rigtig belyst.

$\frac{1}{25} - \frac{1}{50}$ Sek.	Philips P.F.14 P.F.25	Osram X.P. X.O.
17/10 Din	30 40	28 35
19/10—21/10 Din.	40 55	40 50
22/10—24/10 Din.	55 80	55 70
	Ledetal	

Blændertal = Ledetal: Afstand i m

Eks.: Filmen er 19/10 Din, du har en P.F. 14 pære, og får da et (efter skemaet) ledetal på 40, afstanden viser sig at blive 3 m. $40 : 3 = 13$. Blænderen skal derfor stå på 13, det blændetal findes ikke, du stiller den mellem 11 og 16, eller endnu bedre, er det et mørkt motiv, stiller du på 11, er det lyst på 16.

Ved fuldt synkroniserede kameraer, der har synkronindstilling på X og M passer tabellen på X og 1/25 sek. ved indstilling på M og hurtige tider f. eks. 1/250 er ledetallet ca. det halve. Det fremgår af det foregående, at en variation af bare en halv eller en hel meter gi-

ver forskellige blændindstilling, og da vi ikke kan bruge en blænde til den ene del af motivet og en anden til den anden del, må det give sig udslag i, at det der er nær ved, vil få meget mere lys, end det der er lidt fjernere. Det vil derfor hurtigt vise sig, at det gælder om at få motivet nogenlunde i den samme plan og afstand fra kameraet.

Fotografi betyder lystegning.

Tag et forstørrelsesglas eller en lup, hold det helt hen til væggen, modsat vinduet, (er væggen mørk, kan du bruge et stykke papir) på samme måde, som hvis du ville brænde hul i væggen. Ved at bevæge linsen frem og tilbage vil du, når linsen er i en bestemt afstand fra væggen, få et skarpt billede af vinduet. Hvis du tænker dig en lille kasse sat uden om det hele — væggen er bagsiden, og film og linse forsiden, og hvis du sætter en mekanisme bagved linsen, der kan åbne og lukke for lyset, har du et meget simpelt kamera.

EXPONERING

er afhængig af tre faktorer, blænder, belysningstid og filmens hastighed.

Du begynder bagfra, det er som regel i den rækkefølge problemerne melder sig.

Filmen er en celluloidstrimmel på hvis ene side er hældt et jævnt tyndt lag afkog af kreaturknogler, en renere snedkerlim, i denne er blandet bromsølv, det har en flødeagtig farve. Når denne emulsion, som den kaldes, udsættes for lys, sker der en påvirkning, den kan ikke ses og meget vanskeligt kemisk påvises, men ved fremkaldelse viser den sig ved at bromen udskilles, og der dannes metal sølv, der er sort. Ved stærk lyspåvirkning, påvirkes bromsølvet også i de dybere liggende lag, det giver et tæt og mørkt parti i filmen. Ved en svag lyspåvirkning er det kun overfladen, og endda er der her tendens til kun at danne små sølvkorn ved fremkaldelsen, så der nu bliver et klart og gennemsigtigt parti. Ved forskellig sammensætning og behandling, der strækker sig lige fra det kraftfoder kalvene spiser, af hvis knogler limen engang skal laves, får man de to hovedtyper, ortokromatisk, der ikke påvirkes ret

meget af rødt lys, de røde farver bliver mørke på billedet, pankromatisk, der er omtrent lige modtagelig for alle farver, dog vil begge typer tegne blåt for lyst, himlen vil blive for lys, her er det, et gulfilter hjælper.

Også filmens modtagelighed, for en bestemt lysmængde, laves forskelligt. I store træk vil det sige, at samme mængde lys på 17/10 Din Film giver dobbelt så mørk en farve som på 20/10 Din Film og igen dobbelt på 23/10 Din. Et billede som du ikke kan tage på 17/10 Din film, fordi det vil give et håbløst underbelyst billede, kan reddes med en 23/10 film.

Brug 17—20/10 Din film til blitz, og om sommeren, og 21—23/10 Din film, hvis det kniber med lyset.

TID

Den anden medbestemmer af exponering er tiden, brug 1/50 sek. som det faste, det er ca. det samme som boxapparatet bruger, brug kun 1/25 sek. for at skaffe mere lys, og de hurtige tider, hvis motivets bevægelse kræver det.

BLÆNDER

Blænderen er den sidste medvirkende. F. 11, det er et tal, der angiver lysmængden, der slipper igennem linseåbningen, og det er netop boxapparaternes lysstyrke.

Hvordan blænderen skal indstilles, må du selv finde ud af med erfaring, og det vil i begyndelsen være det letteste, når kun blænderen er den bevægelige del, filmshastigheden og 1/50 sek. står fast. En belysningsberegner eller måler er en god støtte for at få rigtig belyste negativer, og dermed teknisk gode billeder.

DET DANSKE SPEJDERKORPS: SØSPEJDERUNIFORMEN.

KORPSMÆRKE

1 SØSPEJDER STRAKS EFTER
OPTAGELSEN I TROPPE

MATROSHUE MED BÅND
MÆRKET: SØSPEJDER
OG MED RØD/HVID
KOKARDE I
HØJRE
SIDE

LYSEBLÅT
TØRKLÆDE EL.
EVNT. I TROPS-
FARVEN

OPRULLEDE
ÆRMER OM
SOMMEREN

KORTE MØRKE-
BLÅ BENKLÆDER
OM VINTEREN
OG I HÅRDT
VEJR BRUGES
LANGE MØRKEBLÅ
BENKLÆDER

STRØMPER
MØRKEBLÅ ELLER
ANDEN DISKRET
FARVE. EVNT.
OPSLAG I
TROPPENS FARVE

SÅ VIDT MULIGT
SORT LÆDERFODTØJ

KORPS-
MÆRKE

PATRULJEFARVE
PÅ BEGGE
SKULDERSTROPPE
EL. PT. MÆRKE
TROPSNAVN
ÅRSSTJERNE
FRA ULVETIDEN
ULVMÆRKE
FOR GAMLE
ULVEUNGER

KM. PLADE
FRA ULVETIDEN
BIBE HOLDES

BÆLTE MED
KORPSETS REGLEM
SPENDE

2 II. KL. SPEJDER MED
2 DUELIGHEDSTEGN

NY ÅRSSTJERNE

2 DUELIG-
HEDS-
TEGN

II. KLASSESMÆRKET

3 BÅDSMANDSSNOR OG
KILOMETERPLADE

BÅDSMANDSSNOR BLÅ/HVID
ERSTATTER FARTØJSFØRER-
6 DUELIG-
HEDSTEGN

FØRSTE HJÆLPS-
MÆRKET 2 CM.
OVER HØJRE
LOMME

NY KM.-
PLADE

6 JUNGMAND MED
FARTØJSFØRERPRØVEN
OG TROPSUDMÆRKELSESTEGN

FARTØJSFØRERPRØVEN I GRAD

TROPS-
UDMÆRKELSE

JUNGMANDSMÆRKET ANBRINGES
PÅ PATRULJEMÆRKETS PLADS

5 PATRULJEFØRER
OG RIDDER SPEJDER

JAMBØRE-
KNAP

PATR-
FØRER-
KNAP

FARTØJSFØRER II. GR.

RIDDERSNOR RØD/HVID FOR
12 DUELIGHEDSTEGN
ERSTATTER
BÅDSMANDSSNOREN

PATRULJE-
FØRER-
BÅND

4 I. KLASSE SPEJDER
OG PATRULJEASS.

2 DUELIGHEDSTEGN
FORUDEN BÅDSMANDSSNOR
DET ENE TOLKEMÆRKET

DERFOR
BÆRES

SPEAKS ENGLISH
PÅ
LOMMEKLAPPEN

PATRULJEASS-
BÅND

I. KL.
MÆRKET

2053

Påskelejr 1954.

Vi havde en knippel patruljelejr ved Nordskoven i år. Vejret var nogenlunde og vi oplevede mange sjove ting. En dag prøvede vi at lave en rebstige af naturmaterialer - altså uden brug af reb. Vi brugte vidier. Det blev knippel fint og stærkt nok, men der skal bruges friske vidier.

Vi øvede redningsrebkast gennem en ring, i det jeg "udlente" mit Cykle-dæk som kastemål. Det er svært, men de fleste af os blev dygtige til det, da vi havde god tid til at øve os.

Vi bagte også stenboller. Først anbragte vi den ene ilden på den anden med nogle småsten imellem. Vi tændte bål omkring og gennemvarmede stenene. Derpå fjernede vi den øverste med nogle pinde, lagde den æltede dej på den nederste sten og lagde igen den øverste ovenpå dejen. Efter en 1/2 times forløb var brødet fint.

Lars

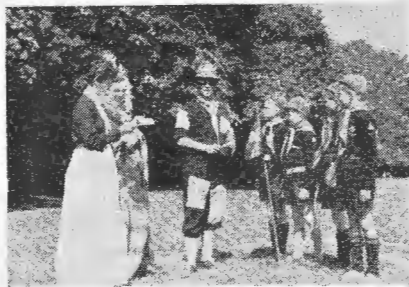
Ulvenes Sct. Georgs budskab 1954

Kære ulve.

Har I nogensinde rigtigt tænkt over, hvad det vil sige, at al verdens ulveunger på een og samme dag gentager det løfte, de aflagde den dag, de blev optaget i deres flok, og at det løfte lyder ens hele verden over. — Nu er det jo ikke lige på samme tidspunkt, at vi kan mødes; for på østsiden af jordkloden var det aften, da I stod op i morges, og på vestsiden er de først nu ved at stå op, så hvis vi nu kunne høre alle ulvene sige deres ulveløfte, ville det komme til at lyde som en stafetmelding, der går fra ulv til ulv og fra land til land, og på eet døgn når hele kloden rundt, og det er nok omkring 2 millioner ulveunger — gule, sorte og hvide — der lover at hjælpe Sct. Georg med at kæmpe mod det onde i verden; for det er nemlig det, I er med til. Se, Sct. Georg drog helt alene ud i verden for at kæmpe mod det onde; men når I nu ved, at der overalt er ulve, der vil hjælpe, så kan I nok forstå, at I har det meget nemmere. I skal jo bare kæmpe mod det onde lige der, hvor I er — på legepladsen, i skolen og hvor I ellers kommer, der skal I kæmpe med fejghed, drillesyge, dovenskab, ulydighed og alle de andre kedelige ting, der kan være blandt drenge. I synes måske, det lyder så svært, men det er det slet ikke, for bare I holder jeres ulveløfte, så kæmper I imod det. Derfor er det mit ønske, at alle I ulve, der nu skal til at gentage ulveløftet på dansk, virkelig vil gøre jeres bedste for at holde det.

God jagt.

Inger.

- Keego, Hans Falkner Jensen,
2. Korsør flok.
Numa, Reinhardt Ihme,
4. Brønshøj flok.
Darzee, Jørgen Jensen,
4. Brønshøj flok.
Sona, Bent Loop,
4. Brønshøj flok.
Mang, BF Knud Sthyr,
2. Klampenborg flok.
Bagheera, BF Henrik Steen Olsen,
Skovulvene, Dyssegaardens
flok.
Kaa, BF Jørn Andersen,
1. Kolding flok.
Chil, Arne Poulsen,
1. Cimbrerflok, Støvring.
Tha, Helge Stabel,
Poul Asmussens flok.

9 ulve

fra 4. Brønshøj flok har gennemført deres 30 km vandring.

1. og 2. Haderslev flokke

har været på efterårslejr hos de grønne ulve i Esbjerg. Herom fortæller Ørn:

Om lørdagen tog vi til Esbjerg, hvor vi blev afhentet af de grønne ulve og indkvarteret hos dem indtil søndag aften. Lørdag aften holdt de fest for os i KFUMs bygning, hvor vi sang og legede og havde det hyggeligt. Søndag aften samledes vi i FDF-hytten, og næste morgen blev vi alle sat til forskellige job, som vi skulle udføre. Om eftermiddagen fik vi besøg af tre af de grønne ulve, som blev hos os til onsdag aften, hvor resten af de grønne ulve ankom for at bo i et hus ved siden af.

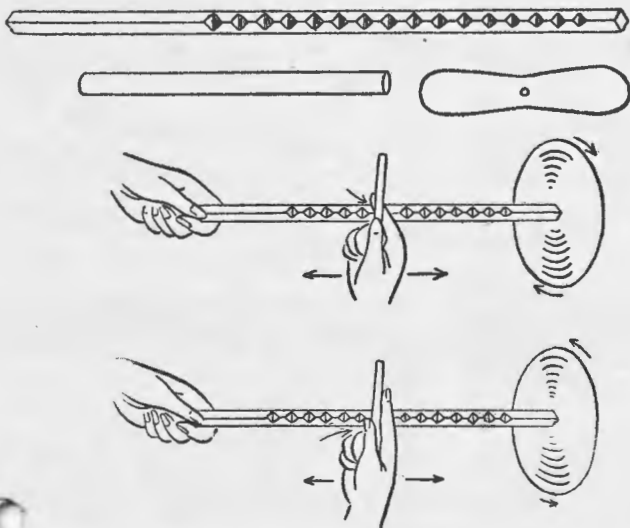
Det er divisionsturneringernes tid, og vi glæder os til at se nogle billeder fra jeres turnering. Billederne her er fra Heimdal divisionens turnering sidste år, hvor H. C. Andersens eventyr dannede ramme for turneringen.

En dag byggede vi huler nede i skoven, og Falk, Wontolla og jeg byggede en, hvori der kunne være tre. En anden dag var vi med bus ind til Esbjerg, hvor vi var rundt og se byen, vi var således også nede ved fiskerihavnen. Fredag var vi på 30 km tur, og vi blev senere på dagen forskrækket af to vagabonder, og så gik den vilde jagt efter dem, men da vi havde fanget dem, viste det sig, at det var førerne fra de grønne spejdere, der ville lave sjov med os. Lørdag stod vi tidlig op, pakkede og gjorde i orden, hvorefter bussen kom, som kørte os til Esbjerg. Så rullede vi med toget til Haderslev, godt trætte var vi allesammen, men vi havde haft en dejlig otte dages efterårslejr.

Italienske ulve på wood-craft-tur.

(Jamboree.)

Lav en sjov propel

Her er en lille propel, som er let at lave, og som du nok skal få megen fornøjelse af. Du skal bruge en ca. 25 cm lang pind af bøg eller eg, og heri skærer du en række hak med ca. 1 cm's mellemrum. Selve propellen skal være ca. 8 cm lang, og den skal fæstnes med en stift i den ene ende af pinden. Det er dog meget vigtigt, at propellen er nøje afbalanceret, for den skal kunne glide let og ikke have overvægt til den ene af siderne.

Desuden skal du bruge en mindre pind, den skal være ca. 10 cm lang, og den skal snittes rund. Nu skulle vi være klar til at begynde. Det drejer sig blot om at gnide

den lille pind hen ad hakkene på den store. Men det skal ske på en bestemt måde, ellers vil propellen ikke bevæge sig. Læg mærke til på tegningen, hvordan den lille pind skal holdes. Pegefingerens yderste led skal glide hen ad den lange pinds ene side. Du skal trykke til og gnide et par gange frem og tilbage, så vil propellen begynde at snurre rundt.

Prøv nu at strække pegefingeren ud og lad i stedet for tommelfingeren gnide langs den anden side af den lange pind, så vil du opdage, at propellen går i stå et lille øjeblik for straks derefter at snurre rundt igen — men den anden vej!

Pionerernes 1. og 2. floks pinsetur

Der er efterhånden mange flokke, der tager på hyttetur i pinsen, og her fortæller to ulve om deres oplevelser:

Nu skal I høre lidt om vores pinsetur, som sidste år gik til 1. Charlottenlunds tropshytte »Dæmpehøj«. Turen derop foregik i bus, og der var stor afsked med vore forældre. Vi sang og trallede hele vejen derop, og så fik vi anvist vores »sovesal«, hvor alle banderne skulle sove. Inden lejrbalet spillede vi en fodboldkamp med spejderne fra divisionen. Ved bålet morede vi os mægtigt med sange og sketches. Vi blev »javet« til køjs efter bålet, men der var ingen, der tænkte på at sove lige pludselig. Vi hørte en masse sjove spøgelseshistorier, og det blev vist meget sent, inden vi faldt i søvn.

Næste dag var vi på tur til fods til Hillerød. Vi opgav at tælle kilometer, så mange var der, men vi nåede da Hillerød. Vi var rundt på slottet, hvor der var meget flot. Vi gik »på albuer« og »hoppede på tungen« hjem, for vi havde slidt benene til knæene på turen ud. Det var en rigtig ømfodsprøve. Da vi kom hjem, havde vi bandekonkurrence, og så var der pølsegilde. Om aftenen havde ulvene bål for sig selv, og Frants hjalp til med banjoen. Selv om vi var helt »flade« den aften, blev det også meget sent, inden vi havde hørt den sidste historie.

Da vi kom til København, var der stor modtagelse, men det kneb for mange af forældrene at finde den »rigtige«, da vi ikke var så pæne og rene, som da vi tog af sted, men det tog vi ikke så nøje, for vi havde haft nogle dejlige dage sammen uden at tænke for meget på sæbe og kam, undtagen når vi blev mindet om det af Ting.

Tha og Darzee.

Renlighed er en god ting.

I et øjeblik, i glæden over at have fået sin hest igen, havde Rob glemte indianerne, men nu kom hele historien frem.

»Har de hørt om opstanden hos Graemes?« spurgte Rob.

»Ikke et ord«, svarede manden, »jeg kommer lige derfra, men jeg ville ikke fæste tillid til en meddelelse fra en af de røde slyngler«.

Hjortefod er loyal og trofast som stål«, svarede Rob harmfuldt, »jeg må ride så hurtigt jeg kan og advare dem«.

»Og jeg vil fortsætte til Gramstown«, sagde manden, »jeg tænker, jeg vil nå dertil i god behold, før denne indianerkamp begynder«, og med et grin sporede han sin hest og var væk.

»Det må være sandt«, mumlede Rob til Kaptajn, »jeg ved Hjortefod ville ikke lyve for mig«.

Han skyndte på Kaptajn. Miles efter miles lå bag dem. Pludselig så Rob tilbage over skulderen. Hans hjerte stod næsten stille!

En kraftig ildtunge skød op mod himlen. I samme øjeblik førte vinden vilde råb og skrig med sig. Rob vidste kun alt for godt, hvad det betød.

Indianerne var gået til kamp, og hans faders ranch brændte.

Han klappede Kaptajns hals.

»Gør dit bedste, gamle dreng«, hviskede han. »For dit, for Pards og for mit livs skyld.«

Hjortefods ven

Fortsat fortælling fra det vilde vesten i Buffalo Bills dage

Efter The Scout — Tegninger: Thora Lund

Natten var faldet på, da Rob nåede ranchen. Det voldte ham noget besvær at få Graemes banket op.

De anede ikke noget om faren, der truede dem. Så snart Rob havde fortalt dem, hvad der var hændt, blev mandskabet kaldt sammen, og de enkelte mænd posteret ved vinduerne, der i huj og hast blev barrikaderet med sandsække. Det skulle vise sig, at disse forberedelser ikke var truffet et sekund for tidligt, thi da gryet begyndte at vise sig i horisonten, hørtes indianernes rædsomme krigshyl. De stormede på deres ponny's i fuld karriere mod ranchhuset, udstødende vilde skrig og svingende deres tomahawks.

Uden tvivl havde de regnet med at overraske beboerne i søvnen og ventede en let sejr. Den gamle Graeme førte kommandoen. Hans ordrer var at lade fjenden nærme sig på 100 skridt og så modtage

dem med en salve. Denne velovervejede taktik anrettede et frygteligt blodbad blandt angriberne og skabte en ubeskrivelig forvirring. 16 ryttere faldt, de herreløse heste forøgede den opståede panik, og de i deres forventning om en let sejr skuffede indianere trak sig tilbage.

Rob og Pard tog ivrig del i skydningen, og da indianerne til sidst var på vild flugt over prærien, fulgte en trop af ranchens folk dem endnu et stykke på vej, endskønt mr. Graeme gerne ville have forhindret det. Han selv var imidlertid blevet ramt af en tomahawk i hovedet og fik anlagt en forbindelse. Det var de unge ranchfolk, der ikke var til at standse. De måtte have afløb for deres forbitrelse. Det viste sig også snart, at det havde været uklogt at forlade det sikre ranchhus, thi ude på den vilde prærie opdagede rytterne snart en ny trop af indianere, der forsøgte at afskære dem tilbagevejen. Det var Rob, der gjorde de andre opmærksom på den nye fare, og man besluttede hurtigt at undgå en ulig kamp mod overmagten ved at trække sig tilbage bag ranchens pallisader.

Endnu engang kom det til en træfning, og ranchfolkene blev splittet og måtte hver for sig kæmpe sig igennem rødhuderne. Det lykkedes til sidst, men da de var samlede bag indhegningen opdagedes, at den unge Dick Graeme var forsvundet. Ingen kan beskrive den skræk, der slog mændene ved denne opdagelse og den fortvivlelse, der greb hans forældre.

Pard var blevet bortført af indianerne! Robs ansigt var hvidt, da han stod ansigt til ansigt med Mr. Graeme. Begge vidste, hvilken skæbne der ventede Pard, med mindre han blev frelst i tide.

(Fortsættes i næste nr.)

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

1. Odense trop

var sidste sommer i sommerlejr i Norge, hvor man havde slået sig ned på »Hjørnet af Norge«, i den allersydligste del af landet på øen Hidra. Denne ø er ca. 7 km lang og indtil 3 km bred og meget afvekslende i naturen med høje fjelde og dybe fjorde samt en frodig vegetation med kratskov. Nævnes skal det også, at badestranden var meget fin. Der blev foretaget nogle udflugter fra lejren, således var troppen i Sirdalen, Jössingfjord og Sokndal.

En af troppens spejdere, Hans Skriver, har ladet redaktionen få lov til at se sin nydelig udførte dagbog, og vi bringer et par udpluk af den.

Hans har selv udført tegninger.

Fra Hirtshals sejlede vi med motorskibet »Jylland« den 140 km lange tur. Det blev en smuk sejltur, hvor vi navnlig nød synet af de mange smukke klippeøer, da vi nærmede os kysten. Kl. 14 var vi i havn, og efter to timers ventetid kørte vi i tog mod vest. I Sira skifede vi tog, så vi var snart på vej mod Flekkefjord. Her ventede 2

motorbåde os, og disses sejlede os de sidste 10—15 km ud til øen Hidra, hvor vi den første nat blev indkvarteret.

Tidlig næste morgen gik vi ad en fjeldsti til lejrpladsen, ca. 200 m fra øens største by, Rasvåg, der er på ca. 150 indbyggere. Valget af teltplads gik hurtigt, og snart var teltet rejst. Derefter vandrede vi lidt rundt og besøgte pladsen. Skoven var fin, der var masser af lige og små træer.....

I dag skulle vi på hike. I løbet af formiddagen fik vi ordnet vor bagage, og vi startede gennem Rasvåg til Langfjældene, hvor vi besteg et mindre bjerg på 241 m. Derfra gik vi mod Eie, hvortil vi ankom tidligt om aftenen. Her skulle vi bedømme højden af et fjeld samt finde vandstanden i havnen. Lige

Spejderne fra 1. Odense sammen med norske spejderkammerater

uden for Kirehavn fik vi lov til at overnatte.

Tidlig næste morgen var vi oppe på et nærliggende fjeld sammen med den kone, på hvis gård vi lå, for at malke nogle køer. Derefter sagde vi farvel og tak og gik nu ned til kirken. Her skulle vi undersøge altertavlen, hvorefter vi kunne fortsætte til Våge, hvor vi skulle tegne et badeskur. Det lykkedes os også at finde et gartneri, som vi skulle aflægge besøg. Efter 22 timers fravær kom vi tilbage til lejren, hvor vi afleverede vor rapport samt besvarelsenerne af opgaverne. Vi var godt trætte den aften og faldt derfor hurtigt i søvn.....

Irokeserstammen

har haft tropsfest, som fik et både festligt og fornøjeligt forløb. Efter velkomstord af stadsskoleinspektør Ravn, fremførte troppen assisteret af 4 blå pigespejdere Leck Fischers »Jeg vil være en anden«. Alle de medvirkende udførte deres roller over evne, så det blev en vellykket forestilling. Ulvene opførte jungledansen »Shere Khans død«.

1. Frederiksberg trop

skal på sommerlejr i Norge. Frederiksbergs venskabsby Bærum fik for 2 år siden sin egen kreds indenfor Norsk Speiderguttforbund, og i den anledning afholder kredsen en jamborette, hvortil 1. Frederiksberg er inviteret. Jamboretten skal ligge ved Ringnes på vestsiden af søen Kröderen i Hallingdalen.

Jens Bangs trop

Hvert år har vi en tur her i troppen, som vi ser hen til lang tid i forvejen — patruljeførernes, skovmændenes og rovernes vintertur til Rold Skov — fordi denne tur altid byder på noget ud over det almindelige.

Skønt der lå et højt lag sne over Nordjylland, d. 20. og 21. februar, forhindrede det ikke troppens transportafdeling i at bringe køkkenmaterialerne og tepee-en frem til lejrpladsen. Her blev tepee-en rejst og indrettet med et fyrfad i midten, og underlag fyldt med halm langs siden.

Det kan ikke nytte at beskrive en vinternat i en tepee, den slags skal opleves.

Vi fortæller hellere om vor skøjtebane. Lige op ad lejrpladsen ligger »Mossø«, som på grund af frosten, dannede den fineste skøjtebane, men over isen lå der ca. ¼ m sne. Ved en ihærdig indsats ryddede vi, på et par timer, en bane på 15×35 m. Der skal lige indskydes, at dette arbejde foregik lørdag aften, og banen var færdig sådan noget som kl. 22.

Skøjterne blev nu spændt på og med stjernerne som de eneste tilskuere, prøvede 15 spejdere, om de kunne slå isen i stykker, ved at sætte sig hårdt og pludseligt på den.

På denne ene tur hører det sig til med varme rundstykker søndag morgen, og 3 retter til middag. Iår fik vi sagesuppe med svedsker og rosiner, stegte gode ben og pandekager.

Ja, du har ret, det var en ordentlig mundfuld, men de kilo vi tog på, tabte vi hurtigt i den finske badstue, som vi byggede af teltunderlagene. Efter badet brød vi lejren og tog med toget tilbage til Aalborg, idet vi atter havde overbevist os om, at der kan laves en knippel fin tur, selv om termometeret viser $\div 11^{\circ}$.

Fribytte.

Hermed igen livstegn fra Fribytte. Det er en trop med vældigt liv i. Vi har overtaget Sundby Sø-

spejderstation, hvor et vældigt forårsarbejde nu forestår med at gøre fartøjer og station i stand, men vi er 30 mand, så det skal nok gå ganske let.

I vinter har vi ikke ligget på den lade side; der er blevet taget due-lighedstegn, prøver; haft navigationskursus, deltaget i mange, gode tropsmøder og -ture. Til søspejdernes Ørholms-turnering blev vores Søbjørne-patrulje nr. 3.

En fin week-end tilbragte vi i

Holbæk, hvor søspejderne der havde inviteret os op, og her kan I se, hvad Mogens, troppens mindste spejder, skriver i sin turrappport:

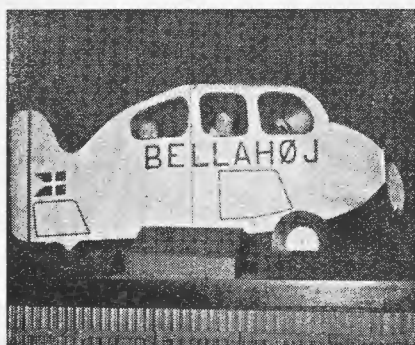
Da vi nåede til Holbæk, kom vi ned på perronen, hvor Holbæk-søspejderne befandt sig; så blev vi råbt op og vist hen til den Holbæk-spejder, vi skulle indkvarteres hos. Jeg blev indkvarteret hos Henning Petersen. Så snart vi, Henning og jeg, kom hjem, fik vi aftensmad. Om aftenen var vi alle forsamlet i de gule spejderes hus, som vi havde lånt for en aften. Der sang vi og lavede sketches. Der var også lysbilleder. Bagefter fik vi basser og sodavand. Vi skiltes med besked om at møde næste morgen kl. 9. Så snart vi alle var mødt næste morgen, gik vi over på el-værket. Der blev vi vist rundt af bestyreren. Han satte en af de store turbiner i gang. Der lød et sus, og så drøned maskinen rundt, og stemplerne gik op og ned, hurtigere og hurtigere. Derefter var vi på gasværket. Der så vi en ladning koks blive taget ud helt glødende. Så gik vi op på ovnen og så 12 tons kul falde ned i den. Derefter så vi gassens processer lige fra først til sidst. Til sidst var vi ovre på formandens kontor. Der viste han os et sjovt billede, der forestillede et træ, hvor stammen var kul, og grenene var forskellige ting, som kommer af kul. Bagefter viste han os en tællemaskine, der tæller 3000 kr. i 25-ører på 1 time. Da vi var færdige med det, gik vi hjem for at spise. Efter middag var vi nede ved fjorden, som var helt tilfrosset. Der så vi nogle isbåde for fulde sejl stryge ud over isen. Først sent på eftermiddagen gik turen igen mod København.

Leo-troppen

skal have sommerlejr på Bornholm, og i den anledning har tropsføreren i følge deres tropsblad planer fremme om som propaganda for sommerlejren at lade troppens spejdere gå med bornholmerure i stedet for almindelige armbandsure.

Tigertroppen

i Nysted har haft basar, og de har kunnet glæde sig over et godt økonomisk udbytte. Forud for basaren havde ulve og spejdere selv forfærdiget en del af gevinsterne af peddigrør.

Bellahøj trop

har haft tropsfest med meget stor tilslutning og et nydeligt overskud. Spejderne fremførte et ekstemporalspil, som man gerne vil lade andre troppe nyde godt af, om der er nogen, der har interesse for det. Ulvene opførte »Menneskeæderne«, hvorfra vi bringer et billede.

Sct. Georgs Gildet i Struer

har vist spejderkorpserne i byen en gestus, idet de i foråret vil bygge en week-end-hytte ved Resenborg, ca. 5 km udenfor byen. Hytten vil blive bygget i udkanten af en skov på et højt beliggende sted, den bygges i to etager, og vil, når hele huset tages i brug, kunne rumme ca. 30 mand (køjepladser). I stuen vil der blive indrettet køkken og køjeplads til en patrulje, således at huset også vil være velegnet til patruljeturne. Facadesiden forsynes med en svalegang. Prisen vil blive ca. 20.000 kr.

Alle byens 85 ulve i 3 flokke og 49 spejdere glæder sig naturligvis til at få stillet denne week-end-hytte gratis til rådighed.

DYE · DAVNE · TIL

ZERES · SIDEN

1. KL. SPEJDERE

2. Viborg trop
Mogens Blokmann
Jørgen Kierkegaard Hansen
3. Odense — Ugletroppen
PF Kjeld Jensen
1. Østerbro trop
PF Søren Svejstrup
1. Tønder trop
Per Nygaard
Ernst Otto Rønnefelt
2. Odense trop
PF John Hansen
PF Ole Nielsen
1. Nakskov trop
Uffe Mikkelsen

VÆBDE

1. Nakskov trop
Jørgen Bagge Rasmussen
Peter Wasen
1. Rønne trop
PF Jørgen Rassing
7. Århus trop
PF Palle Møller Hansen
1. Tønder trop
Ejner Petersen
Erling Kjær
1. Hjørring trop
PF Karl Emil Sørensen

PF Per Andersen

PA Jan Bech

1. Østerbro trop

PF Søren Svejstrup

1. Hellig Anders trop

Carsten Thorbeck

13. Århus trop

PF Finn Krarup

2. Østerbro trop

PF Torben Skov

PA Frank Skov

PA Ole Johansen

Holger Danskes trop

SK Bjarne D. Nielsen

1. Herlev trop

Erik Friis

2. Viborg trop

Jørgen Kierkegaard Hansen

Claus Vinderskov

1. Assens trop

PF John Nielsen

PF John Nielsen

PF John Nielsen

2. Viborg trop

Mogens Blokmann

1. Rønne trop

PF Finn Erik Knudsen

PF Ole Kristensen

1. Tønder trop

Per Nygaard

1. Hjørring trop

PF Valdemar Ingerslev

13. Århus trop

SK Per Riemann

1. Assens trop

PF Ole Plum

VANDRINGER

100 km

2. Absalon trop

PF Erik Linde

Stig Møller

60 km

2. Viborg trop

Per Hauerslev

Mogens Blokmann

1. Hellig Anders trop

Carsten Thorbeck

Hans Jørgen Halmehave

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

10 Århus

drager på sommerlejr til Bornholm.

KORPSKONTORET

flytter den 1. maj til
korpsets nye hus:

FRYDENDALSVEJ 32

København V.

Tlf. VE 3666

1. Fåborg trop

er nu ved at komme på fode igen efter en svaghedsperiode, og i øjeblikket slider troppens tre patruljer i det med en patruljekonkurrence. I februar arrangerede Sct. Georgsgildet et byløb for pigespejderne og drengespejderne i Fåborg samt troppen i Falsled. Vi var så ubeskedne at tage 1., 3. og 4. pladsen. Vindende patrulje fik et sæt nye gryder. Til fastelavn var vi til tøndeslagning i Ringe sammen med 9 andre tropper.

Kronikøren.

Jokke

1. Assens trop
holder hvil ved
Trelleborg

har fænkst sig at foreslå sin patruljefører, at de til næste patruljemøde får udbedret de skader på teltet, som man desværre glemte at få bragt i orden efter sidste lejr sæson.

NU ER DET TID!

til at få lejrudstyret i orden - Depotet hjælper dig

SPISEGREJER

Nu er emaille-tallerkener blevet billige.
Dybe tallerkener med emblem pr. stk. ... 1,75
cremefarvede m. rød, blå, grøn eller
gul kant.

Krus, 7 cm 1,75
8 cm 2,25
Hele sæt: 2 tall. + 7 cm krus 5,00
2 tall. + 8 cm krus 5,50

Mepal-tallerkener m. emblem 3,25
Mepal-krus m. emblem 2,50

SPISEBESTIK

Den bedste form er løse
dele i pose.
ske, teske, gaffel og rust-
fri kniv
forchromet messing 5,50
rustfrit stål 6,50 — 8,50

Sammensatte bestik
alum. 3,00
rustfrit stål 5,65

og så skal det
hele pakkes i en

SPEJDER MEIS
det er det bedste
til ulveunger og
spejdere og den
er godkendt af
korpset.
alm. model
kr. 40,00

Den foretrukne
model med ud-
vendig lomme
kr. 44,00

Rover-meis er som ovenstående men større og
med 2 sidelommer kr. 58,00
Vi har ca. 15 modeller i andre meiser og ryg-
sække, så du kan trygt gå til depotet — vi har
det, der du'r. Se kataloget med de mange bil-
leder.

SOVEPOSER

Alle vore sove-
poser er prima
kvaliteter, vi før-
rer ikke de billig-
ste — de er ikke
varme nok og
går for hurtigt i
stykker.

Krøulds soveposer

Prima kval. m. hovedpude	40,00	45,00
Lama af cambriestof m. hovedp.	62,00	66,00
Halvdunsover	75,00	85,00
Heldunsover	95,00	105,00

HYLSTRE TIL SOVEPOSER

Impr. khakistof	7,85	8,85
Impr. sejldug	9,50	11,50
Plastic på lærred	10,50	11,50 12,50

NYHED

Impr. sejldug m. trykknapper i stedet for lyn-
lås, som ødelægger soveposen

	12,50	14,00	15,00
--	-------	-------	-------

LAGENPOSER 9,50 12,50

Er din uniform reglementeret og i orden til
forårsturneringen.

Spejderhatten 19,85
er den allerbedste kvalitet, som kan holde til
hårdt brug.

Spejderbluser Se kataloget.

Spejderbukser

blå lærred 9,25—13,85
khaki lærred 11,50—17,50
blå fløj 18,00—25,00

Spejderstrømper — ekstra
prima kvalitet m. opslag.

Størr. 7: 7,00 — størr. 8:
8,00 — størr. 9: 9,00 —
størr. 9½: 9,50 — størr. 10:
10,00 — størr. 10½: 10,50
— størr. 11: 11,00 — størr.
11½: 11,00 — størr. 12:
11,00 — størr. 13: 11,00.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunalærer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

NØRRE FARIMAGSGADE 39
København K, telf. Palæ 4526
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13
Depotet er korpsets egen forretning
og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Frydensalsvej 32, København V
Telefon VE 3666
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret